

[A. C. D. Petersen.]

kan paaregne vor Medvirken til at gaa saa langt ned med Valgretsbestemmelserne, som her er foreslaaet. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister, naar han nu faar Ordet, vil udtale sig om, hvad han tænker paa med Hensyn til Valgretsalders Fastsættelse. Naturligvis kan Ministeren sige, at det kan man vente med, til Forhandlingerne i den Kommission, man agter at nedsætte, er tilendebragt, men der er saa lang Tid, til de Forhandlinger bliver afsluttet; det er jo ikke godt at vide, hvornaar den Kommission bliver færdig. Det kunde derfor være af Interesse at vide, hvad Ministeren nu mener er den rigtige Valgretsalders, om han mener, det er rigtigt at gaa til de 18 Aar, som Kommunerne finder er det rigtige Tal, eller om han ogsaa her kun vil gaa den halve Vej til Kommunerne og blive staaende ved de 20 eller maaske et andet Tal.

Som sagt, med Hensyn til disse principielle Ændringer maa den højtærede Minister ikke vente megen Velvilje fra vor Side. Vi finder, at de nugældende Bestemmelser er i nogen Grad betryggende, og der er ikke givet en blot nogenlunde begrundende Underbygning af Nødvendigheden af at gaa til en Nedsættelse paa disse to Punkter, Opholdsbestemmelsen, som jeg altsaa tillægger størst Betydning, og Skattebetalingsbestemmelsen. Hvis Ministeren kan give os en nogenlunde fornuftig Begrundelse, kan det maaske ændre vor Opfattelse, men det tvivler jeg om, for der er endnu aldrig fra den Side, hvor man har ønsket Valgretsbestemmelserne sat ned, blevet givet en saadan Begrundelse. Man har kun sagt, at de nuværende Bestemmelser var reaktionære Bestemmelser, som man vilde have bort, men en virkelig, for Kommunernes Styrelse betydningsfuld Begrundelse, ja, blot en relativ Begrundelse af Nødvendigheden af at sætte Valgretsbestemmelserne saa langt ned, som her er Tale om for de Personer, der flakker om fra Kommune til Kommune, har vi endnu aldrig hørt.

For saa vidt en saadan Begrundelse ikke kan gives, vil vor Stilling være nu, som den altid har været: at der skal være en vis Relation mellem den Indflydelse, Vælgerne har, og de Pligter, de har; Pligter og Rettigheder skal følges ad, og hvor der ingen Pligter er — og det kan der ikke være over for en Kommune, som man flytter fra efter et halvt Aars Forløb —, vil vi ikke indrømme, der kan være nogen som helst Ret til at øve Indflydelse paa Kommunens Styrelse.

Nøhr: Dette Lovforslag er i sit hele Indhold en ganske naturlig Fortsættelse af Det radikale Venstres Bestræbelser paa dette Omraade. Det ændrer ikke ved det principielle Grundlag, hvorpaa Udøvelsen af kommunal Valgret hidtil har hvilet, men det tillemper og tilpasser Skatte- og Opholdsbestemmelserne paa en saadan Maade, at samtidig med, at et naturligt lokalt Interessesforhold mellem Vælgerne og Kommunen opretholdes, aabnes der Udvej for, at de flest mulige stræbsomme og agtværdige Borgere paa Land og i By kan bevare deres Medbestemmelse, ogsaa naar økonomisk Modgang har faaet dem i Resistance med deres Kommuneskat, eller naar Forholdene har tvunget dem til at flytte fra den ene Kommune til den anden.

Medens man hidtil har skullet betale de to første Kvartaler i Valgskatteaaret samt hele Skatten for det forudgaaende Skatteaar, altsaa 6 Kvartaler, for at have Valgret, skal man efter Lovforslaget kunne bevare Valgretten, naar blot Skatten for de to første Kvartaler i Valgskatteaaret er betalt. Det vil altsaa sige, at for at have Valgret ved Kommunevalgene i Foraaret 1937, er det tilstrækkeligt at have betalt Skat for April og Juli Kvartaler 1936. Men naturligvis bliver Pligten til ogsaa at betale eventuelle andre Restancer stadig tilbage, ganske uberørt af Valgretsspørgsmaalet.

Den Haandsrækning til Sikring af Valgretten, der herved ydes Vælgere, som er i økonomisk Betryk, er efter vor Opfattelse særdeles velbegrundet. Naar man opretholder Skattefyldelse som Valgretsbestemmelse, hvilket vi godkender, saa maa man gøre det inden for saadanne Rammer, at Karakteren af almindelig Valgret ikke ændres. Gennem de nuværende Bestemmelser om Skattebetaling har man skruet Kravene saa højt op, at dette faktisk i betydeligt Omfang er blevet Resultatet. Mange Tusinde Mennesker har som Følge af 6 Kvartalers Bestemmelsen, som Venstre og de Konservative har faaet sat ind i Loven, været berøvet deres Valgret, til Trods for at de ellers troligt Aar efter Aar har betalt deres Kommuneskat.

Jeg skal nævne et talende Eksempel, som jeg ikke synes kan overhøres. I en Kommune i Randers Amt var der ved Amdsraadsvalget i Fjor opført 747 Vælgere paa Valglisten, men af disse 747 blev de 504 strøget paa Grund af Skattebestemmelserne, saaledes at kun 243 kunde stemme paa Valgdagen. Disse Tal, hvis Rigtighed jeg indestaar for, er Udtryk for et Forhold, som kun er en Karikatur af almindelig